

ישע שלנו

אדר תשע"ז

49 שנים לשחרור ירושלים ישע והגולן • במה תרנית אידאולוגית ומעשית לחינוך אחיזתנו בארץ

-

הנשיא מארח את אמני הר חברון
- 8
- מביטים מבעד לחלון בעפרה
-

6 ישראל שלי
- מיקי דגני חלק א'
-

4 מדור המייסדים

הרב אריה מילס
ראש אולפנת בניע השומרון אלקנה

על הפרשה - תרומה

ושכנתי בתוכם

פ רשת תרומה, פותחת בציווי לבני ישראל "ויקחו לי תרומה". המדרש מבחין בעובדה שלא נאמר ויתנו לי תרומה, כמצופה, אלא ויקחו לי תרומה ומביא משל למלך שהייתה לו בת יחידה "בא אחד מן המלכים ונטלה, ביקש לילך לארצו ליטול לאשתו, אמר לו (המלך) בתי שנתתי לך יחידית היא, לפרוש ממנה איני יכול, לומר לך אל תטלה איני יכול לפי שהיא אשתך, אלא זו טובה עשה לי, שכל מקום שאתה הולך, קיטון אחד עשה לי שאדור אצלכם, שאיני יכול להניח את

בתי. כך אמר הקב"ה לישראל, נתתי לכם את התורה, לפרוש הימנה איני יכול, לומר לכם אל תטלוה איני יכול, אלא שבכל מקום שאתם הולכים, בית אחד עשו לי, שאדור בתוכו, שנאמר 'ועשו לי מקדש'. לפי פירוש זה, 'ויקחו לי' מתפרש כ'ויקחו אותי' והפסוק בהמשך הפרשה 'ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם', מתבאר לפי המדרש, כמילוי בקשת המלך: "בית אחד עשו לי שאדור בתוכו". מובן מאליו שאין כוונת המדרש להגשים חלילה את הבורא ולשכנו לכאורה במשכן גשמי, מהו אם כן

בשעות קשות אלה, בהם משפחות תשעת הבתים בעפרה מגורשות מבתיהן, חשוב לומר כי מסע הייסורים שאותו עברו המשפחות לא היה חייב להתרחש. תשעת הבתים הם דוגמה בולטת לחוסר הצדק שנמצא דווקא במקום שבו אמורה להיות פסגת הצדק בישראל. השופטים התעלמו פעם אחר פעם מדרישות מציאותיות ואנושיות של המשפחות ולא היו מוכנים לתת לשום דבר להפריע להם בדרך להרס. השופטים החדשים בבית המשפט העליון חייבים להבין שאפשר גם אחרת. השבוע בישעמדה - על חוסר הצדק שבבית הדין הגבוה לצדק.

המשך בעמוד הבא >

ירושלים	כניסה	יציאה	חברון	כניסה	יציאה
16:59	18:16	18:13	17:14	18:16	18:13
17:19	18:18	18:15	17:16	שכנס	18:15
16:09	18:17	18:18	17:11	באר שבע	18:18

ישיעתמדה

מדריך למטייל במעיינות יהודה שומרון ובקעת הירדן

לאוהבי הארץ

ספר חובה שאסור לפספס

מחיר מבצע לרגל ההשקה 20 ש"ח בלבד

לרכישה: 02-6211999 | www.yeshaclick.co.il

ומחושב בלבד, אלא תראה גם את הפן המציאותי ותבין אותו. להבנתו, וכך גם להבנת השופט רובינשטיין, המידה האומרת כי יש למצות את הדין בכל דרך היא שגויה מבסיסה, מכיוון שעמדה עיקשת אינה תמיד הצדק המוחלט, ניסיון הגעה לפשרה ולהבנה הוא מעלה גבוהה יותר וגדולה יותר.

בשבוע שעבר נבחרו לאחר מאבק ארוך ועיקש ארבעה שופטי עליון חדשים. שופטי עליון אלה, לכשיושבעו, ישבו בבית המשפט העליון גם כבית דין גבוה לצדק. אנו מברכים את השרה שקד ואת חברי הוועדה למינוי שופטים על הבחירות שלהם, אך לא די בבחירת מי שלכאורה נראה שלא ייפגע בהחלטות הממשלה. צריך לשאוף לכך שהרשות השופטת תדע את מקומה ותשאיר את חקיקת החוקים לרשות שאמונה על כך ושנבחרה בדרך דמוקרטית. מדיניות "הכל שפיט" הנוגעת רק לנושאים שפוגעים בימין ובהתיישבות צריכה להיפסק ולהיעלם. תביעות של בעלויות קרקע אמורות להתברר בבתי משפט אזרחיים ולא בבית דין שאינו בודק את העובדות ומבררן, אלא פוסק על פי ראות עיניו המצומצמת. כולנו תקווה שבחירתם תהווה את תחילת דרכו של שינוי השיח המשפטי שאומר ש"הכל שפיט". זה ייקח עוד זמן. כידוע, טחנות הצדק טוחנות לאט, אך גם כאן לא נפחד מדרך ארוכה.

לבג"ץ בבקשה כי ייתן להם זמן להתארגן במקום מגורים חדש. דא עקא, בניית הבתים עוד טרם הושלמה והיו דרושים למועצה כשלושה חודשים על מנת לסיים את בניית הבתים, לחברם למים, חשמל וביוב כדי שיוכלו לחיות בהם משפחות עם ילדים. בג"ץ, בראשות הנשיאה מרים נאור, הסכים לדחות את הפינוי רק בחודש אחד והוכיח שוב את אטימותו.

אל מול דעתה של נאור, עמדה דעתו של המשנה לנשיאה, השופט אליקים רובינשטיין. הוא פסק אחרת וקרא בדעת המיעוט לדחות את הפינוי בשלושה חודשים. בפסק דין בהיר ופוקח עיניים שכתב על הפנייה, אמר: "קול הלב בהקשר האמור גובר על הניתוח המשפטי הרגיל של דרך המלך", והוסיף: "אילו חיינו במציאות נורמלית הייתה נמצאת דרך לפצות את העותרים או לרכוש מהם את הקרקע במצב שבו ניצבים תשעה בתים בנויים בלב יישוב, שהסיכוי המעשי לשימוש של ממש על ידי העותרים בקרקע שתפונה הוא קלוש. במציאות הטעונה שבה אנו חיים, הדברים אינם לעת הזאת, כנראה, בגדר האפשר".

"הדבר הנורא שבעולם הוא צדק שמנותק מן החסד", אמר הסופר הצרפתי פרנסואה מוריאק. כוונתו, כך נדמה, הייתה שהשאיפה להגיע לצדק אסור לה שתהיה ממקום קר

במסדרונות בתי המשפט נהוג לומר כי טחנות הצדק טוחנות לאט, אך נראה שישנן ערכאות שבהן לא שמעו על הביטוי. טחנות הצדק של בג"ץ, לדוגמה, טוחנות מהר בעיקר כשמדובר בעתירות של השמאל. העיקר - לטחון. בשעות קשות אלה מגורשים תושבי תשעת הבתים בעפרה מבתיים לאחר שעברו מערכה משפטית וציבורית ארוכה וכואבת, שתוצאותיה, יחד עם הרס היישוב עמונה לפני מספר שבועות, יזכרו בהיסטוריה הלאומית לעוד הרבה שנים.

את המסע הזה הם לא היו חייבים לעבור. אם אדם מכל מקום אחר בעולם היה מגיע לעפרה, והיה רואה את הבתים שנמצאים במרכז השכונה של אחד מהיישובים הוותיקים ביותר ביהודה ושומרון הוא היה נדהם. פינוי והרס של תשעה בתים ברחוב אחד בלב שכונה הוא אבסורד שאינו יכולים להכיל. אותו אדם, היה מציע דבר פשוט - הבתים כבר נבנו, גרים בהם משפחות ואף תובע לא הוכיח בעלות על הקרקע. אז למה להרוס? במידה ויגיע דורש, על המדינה לפצות אותו בסכום שאותו הוא הפסיד או בשטח שדומה לו במקום אחר. כך, אגב, נהוג לעשות בכל מקום אחר במדינת ישראל.

טחינת הצדק של בג"ץ לא עצרה שם. לאחר שכבר הבינו כי יגורשו מביתם, פנו המשפחות

עפרה, השבוע

נמצא בכל ומציאותו מחיה את הכל, גם אם הוא נסתר. ההכרה בדבר זה, מהווה גילוי שכניתו בתוכנו ולכן, על אף שהוא קדוש, הוא שוכן, וזו משמעות הפסוק "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". מתברר אם כן, שהאתגר העומד בפנינו הוא לזכור שבשגרת חיינו ומציאותנו ה' יתברך נמצא בכל, מחולל הכל ומחיה את הכל. ידיעה זו מהווה גילוי לשכניתו בתוכנו, על אף קדושתו האינסופית ומשנה לחלוטין את אופן הסתכלותנו והתייחסותנו לעולם ולחיים, ולוואי ונזכה לחיות כך את חיינו ונזכה אף לבניין בית מקדשנו במהרה בימינו.

השפת אמת מרחיב רעיון זה, והסברו אף עונה על הסתירה לכאורה בפסוק בין המילה 'מקדש' למילה 'ושכנתי', שהרי הקדושה מבטאת פרישה והבדלה לעומת "ושכנתי בתוכם" המבטא קירוב וחיבור. השפת אמת אומר, שהקב"ה כבורא, נוכח בפועל בכל נברא, ואתגר האדם הוא לגלות "שבכל דבר ומעשה שעושה, יש כח חיות מוה' יתברך". בגילוי זה האדם מבטל רצונו "לכח ה' יתברך שיש במעשה ההוא, ועל ידי זה זוכה להתגלות חיות ה' יתברך במעשה ההוא וזה 'ושכנתי בתוכם'". הקב"ה הוא קדוש, כלומר פרוש ומובדל, ולפיכך נראה כבלתי ניתן להשגה וקרבה, עם זאת, האמת היא שהוא

הרעיון הרוחני המסתתר בתיאור המדרשי של הקב"ה הדר כביכול במקדש? באחד משיריו של רבי אלעזר אזכרי, בעל ספר החרדים, הוא כותב: "בתוך לבי משכן אבנה לזיוו, קרבן תקריב לו נפשי היחיד". על יסוד מילים אלו, חיבר הרב יצחק הוטנר את הפיוט המוכר: "בלבבי משכן אבנה להדר כבודו, ובמשכן מזבח אקים לקרני הודו, ולנר תמיד אקח לי את אש העקידה, ולקרבן אקריב לו את נפשי היחידה". מילים אלו מבטאות את האפשרות שהמשכן אינו רק המשכן הגשמי, אלא הוא יכול אף להבנות בליבו של האדם, החש בתחושה מתמדת בכל אורחות חייו והנהגותיו, את האלוקות ואת העמידה בפניה.

רשות השירות הלאומי-אזרחי
سلطة الخدمة الوطنية المدنية
Authority for National-Civic Service

קיבלת פטור מצה"ל?

אנו צריכים אותך בשירות הלאומי-אזרחי!

זה הזמן להצטרף לשירות הלאומי-אזרחי ולתרום למדינה ולחברה במגוון תחומי עשייה: ביטחון, ביטחון-פנים, חינוך, רווחה, בריאות, קליטת-עליה ועוד.

אתם שם בשבילנו

אנו כאן בשבילכם

שיפור בתנאי השירות:

■ ביטוח חיים ■ טיפולי שיניים חינם ■ נסיעות חינם וללא הגבלה בתחבורה הציבורית ברחבי הארץ ■ בדיקות ראייה ורכישת משקפיים חדשים במחיר סמלי, בשיתוף 'משכן הראיה'.

הטבות למתנדבים:

■ כניסה חינם לאתרי רשות הטבע והגנים ■ כניסה חינם למוזיאוני משרד הביטחון ■ הנחה משמעותית בכניסה לאתרי בילוי ונופש ■ הנחה משמעותית בטיסות לאילת ■ הקמת ערוץ סיוע מיוחד למתנדבים שנקלעו לחובות, בשיתוף רשות האכיפה והגבייה ■ שנת לימודים אקדמיים ראשונה חינם בפריפריה ובירושלים, בנוסף למענק, לפיקדון ולשאר ההטבות מהקרן לחיילים משוחררים.

הטבות מיוחדות למתנדבים עולים ובודדים:

■ הבטחת הכנסה למתנדבים בודדים (תוספת של כ-1,000 ש"ח לדמי הכיס, מהמוסד לביטוח לאומי) ■ תוספת שכר למתנדבים העולים (תוספת 352 ש"ח לדמי הכיס, ממשרד העלייה והקליטה) ■ חופשה מיוחדת למתנדבים בודדים שעלו מחו"ל לצורך ביקור משפחתם (15 ימים).

נהלים להסדרת תרומת המתנדבים בשירות:

■ צירוף המתנדבים למאגר מח עצם של 'עור מציון' ■ מחיקת רישום פלילי למתנדבים בעלי רישום פלילי ששילמו בהצלחה את שירותם ■ איסור שירות במשמרות לילה מעבר לשעה 21:00 ■ נהלים לעידוד שנת שירות שנייה: אישור לימודים ועבודה בשנת השירות השנייה יום חופשה בשנה הראשונה לצורך מציאת מקום שירות לשנה השנייה ■ קביעת קריטריונים למעטפת הנדרשת לשילובם בשירות של צעירים מרקע של סיכון ומצוקה ושל צעירים עם צרכים מיוחדים.

מהפכה בתהליך המיון והשיבוץ לשירות:

■ שאלון רישום והכונן אחיד ■ אתר המאגד את המידע על כלל התקנים, כולל אלפי חוות דעת על מקומות השירות, בשיתוף אתר 'מתתי' ■ ירידים מחוזיים להיכרות עם מקומות השירות, בשיתוף משרד החינוך ■ הנחיות למיון נגיש ושוויוני למקומות השירות.

למידע נוסף: ncs.gov.il ■ חפשו אותנו: רשות השירות הלאומי-אזרחי

השירות הלאומי-אזרחי: הזרם שלי לרווח לחברה

סמית, יצחק וליאורה

זאב ועפרה רון בביקור ב'טרם היישוב' דלב. התשתיות בשלבי הכנה

// מראיינות: עטרה מרקוביץ' ונעמי ויזן

הנף לנער על-פי דרכנו גם כי יקין לא יסור מפנה

כשאני מנסה לשחזר מתי תקף אותי 'חידק' ההתיישבות, אני חוזרת במנהרת הזמן לתקופת הלימודים בתיכון. כשהיית תלמידה בכיתה ' פרצה מלחמת יום הכיפורים, ומיד אחריה החלה תנועת ההתיישבות ביהודה ושומרון, בהנהגת חנן פורת ותנועת 'גוש אמונים'. חברותי לסניף 'בני עקיבא' ברמת גן ואני, כמו כל הציבור בישראל, נחשפנו לפעילות הקמת אלון מורה ועפרה, השתתפנו בהפגנות התומכות בהתיישבות וגם בצעדות שנערכו בנופי הבראשית של חבלי הארץ בשומרון. התייצבנו ביישובים החדשים שהוקמו והצענו את עזרתנו, ומה שהטילו עלינו - התאמצנו לעשות כמיטב יכולתנו. החוויה הזאת נחקקה בנשמתנו וצרכה ב'דיסק' שלנו הבנה ברורה וחד-משמעית: כשנגדל, בע"ה, נהיה חלק מכל זה.

מקריית שמונה לרחובות, מרחובות [כמעט] ליקיר, מיקיר - לדלב

בשנת נישואי הראשונה גרנו בקריית שמונה, בקרב קהילה חמה, שבין חבריה התקיימו קשרים אמיצים וערבות הדדית מפוארת. אחריה עברנו לרחובות. הקהילה וחמימותה נעלמו. כאן חיו איש-איש לעצמו. עיר. אמנם ניסינו לקשור קשרים עם השכנים, להזמין אלינו ולמשוך אותם לבנות 'משהו קהילתי', אבל לא ממש הצלחנו. הגעגועים לחיים בקרב הקהילה שעזבנו הוכו בנו, וייתכן שהם עוררו את מה ששקן בתודעתנו - אם כי 'מנומנם מעט' - הרצון להתיישב ביהודה ושומרון. חברים שלנו דוד ומיכל דשן (דויטש) שקלו להצטרף ליישוב יקיר שבשומרון והציעו שאף אנו נצטרף לשם. פנינו למזכירות היישוב, אבל נענינו בשלילה: "אין לנו בתיים פנויים", השיבו לנו בצער, והציעו לנו להמתין, "תפנו אלינו בערך בעוד שנתיים", ניסו להפיח בנו תקווה, "אז צפויים להתפנות כאן בתיים". כיוון ששנתיים נראו לנו אז פרק זמן ארוך מדי, שוחחנו עם חברינו וחשבנו על אפשרויות אחרות. באותה שיחה עלו רעיונות וגם נפסלו, ובתוך כל הדיבורים, לפתע כמו נדקה לחלל האוויר ההצעה: "בואו ונקים יישוב אחר. בעצמנו."

מן התכנון אל ההגשמה

בשיטת 'חבר מביא חבר' גיבשנו גרעין ראשוני של משפחות, חלקן מירושלים, חלקן מתל-אביב ומרחובות. דוד דויטש-דשן מונה למזכיר. ישבנו יחד וניסינו לראות בעיני רוחנו את היישוב שנקים. כבר בראשיתו של התהליך עמדה לנגד עינינו תמונה שבמרכזו מיזם חברתי כלשהו. זה בער בעצמותינו. כיוון שהבנו שהיישוב שנקים יהיה מרוחק מריכוז אוכלוסייה גדול, הנה נמצאה לנו דרך אחרת לתרום לכלל, לעם ישראל, למרות הריחוק הזה. לא ידענו מה יהיה המיזם, אבל היה ברור לנו שנלך לקראתו. זה הכיוון שלנו!

וביתיים...

מתוך כמה נקודות שהוצעו להקמת היישוב, נבחרה הנקודה ששכנה 'במקום טוב באמצע' בין ערי המוצא של הקבוצות שהתרכזו לגרעין אחד. בנקודה זו החלו להקים בשלב הראשון היאחזות נח"ל, שתשמש כעין הכשרת הקרקע ושלב מעבר לקראת הקמת יישוב של ממש. במקום הוצבו מבנים עשויים בטון... זה הכל כל היתר - שממה. ואנחנו, בהתלהבות של צעירים, הבאנו את הורינו לסיור מודרך במקום. הראינו להם את ההר ואת העצים שנטעו כאן הירדנים, נסענו עמם בתוואי (שלימים ייסלל בו שביל ומאוחר יותר כביש) אל היישוב העתידי שלנו. המכונות שנסענו בה לא הייתה רכב המתאים לתנאי שטח, והתוואי המשובש גרם לה להתקע באמצע העלייה, אבל כל זה לא פוגג את התלהבותנו, וכשהגענו - עמדנו בחזה נפוח מגאווה הצבענו על מבני הבטון שהעמיד שם הצבא, ולא ממש הבחנו בעובדה שההתלהבות נותרה מנת חלקנו בלבד, עד שהשתיקה שסביבנו גרמה לנו להסב מבטנו אל ההורים ולקלוט את פשר שתיקתם: הם לקו בהלם. בשובם הביתה מן הסיור, מה שראו על ההר הדיר שינה מעיניהם. שלושה לילות התהפכו על יצועם מבלי יכולת להירדם, וכל זאת בשל המחשבה שנוסחה (בקיצור) במילים: "לאן הילדים שלנו הולכים?". לא רק ההורים דאגו. גם בני משפחה נוספים וחברים הביעו תמיהה. חלקם הביעו מבט בעלמא, וחלקם לא הצליחו לעצור את השאלה שנפלטה מפיהם, אפילו נגד רצונם: "השתגעתם?!", אבל היו גם חברים שהשתדלו לשמוח עמנו בצעד החדש: "נהדר", אמרו. ולא יספול

דין 'דבר האבד'

כמה לילות שהו חיילים בהיאחזות? נדמה לי שלילה או שניים, לכל היותר. זהו. היאחזות פעילה של ממש לא הייתה כאן. אות וסימן לכך שההקמה נועדה לסמן נקודה ולהיות 'קרב קפיצה' ותו לא. בחול המועד סוכות תשמ"ד, כעבור כשנה וחצי מהרגע שבו התחיל החלום שלנו להתרקם, נתקבל האישור המיוחל לעלות על הקרקע.

לא ידענו אם מותר לעשות את מלאכת המעבר בחול המועד. פנינו לרב נפתלי בר-אילן, שגרנו בשכנותו ברחובות, והפנינו אליו את השאלה. הרב החליט להתייעץ לפני שיישב. הוא הפנה את השאלה לרב אברהם אלקנה שפירא וקיבל ממנו תשובה שאינה מותירה מקום לספקות. הרב שפירא פסק: "זה 'דבר האבד'. תעלו". בתחילה גרמו לנו דבריו לתמיהה: "מדוע יש כאן דין של 'דבר האבד'? לכל היותר נדחה את העלייה בכמה ימים, מה כבר יכול לקרות??" אלא שהרב ניחן בראייה רחבה מני ים, והתברר שאפילו בימים ספורים, הרבה יכול לקרות. כיוון שפסק לנו לעלות, עלינו ללא דיחוי, ואכן, מיד אחרי שעלינו על הקרקע, נבלמה תנופת העלאת היישובים, וגרעיני התיישבות אחרים שהתעתדו לעלות לנקודות שנבחרו על ידם, נאלצו לחכות חודשים ארוכים עד שיותר להם לממש את חלומם.

כוח 17

מספרם של מבני הבטון שעמדו במקום הסתכם ב-5, ולפיכך, בשלב הראשון עלינו למקום חמש משפחות בלבד. את העלייה אפפה שמחה רבה. שמחתנו שלנו ושמחה שהופגנה כלפנינו מצד תושבי יישובים שכנים. חברים רבים מעטרת, מנווה צוף ומעפרה באו לעזור לפרוק את המשאיות, להכניס את הציוד למבנים, לארגן ולסדרו בתוכם.

לנו, הורים צעירים ושני ילדים קטנים, זו הייתה חוויה מיוחדת במינה. התמקמנו. כל משפחה בחרה לה אחד מן המבנים. גודלו של כל 'בית' היה כ-40 מ"ר, והיו בו שני חדרים מאורכים. אחד שימש מטבח וסלון, והאחר, בבנייה מתוחכמת - הצבת ארון באמצע, הפך לשניים: חדר שינה להורים, ומעבר ל'מחיצה' - חדר ילדים. התחלנו את חינו

צילום: אריאל אבן-יוסף

המכולת של אבו-יוסוף מגיעה לדלב בכל יום ראשון ורביעי. נפגשים ליד עמוד החשמל

קפה ריחני. ואבו-יוסוף - השיב במחווה משלו וחילק לילדינו סוכריות ברוחב לב. לקראת החגים הביא בארגזיו תמרים משובחים, ואותם שילבנו בין ה'סימנים' לבילוי ראש השנה ובירכנו בלב שלם "יהי רצון שייתמו אויבינו". אידיליה.

הקמת יישוב איננה רק עניין של גדולים

חווית ההקמה לא הייתה נחלתם של המבוגרים בלבד. הדור הצעיר קלט ואימץ אותה בחום. בתקופה הראשונה עבדתי בגן הילדים בתפקיד סייעת לגננת, והנה, לנגד עיני צצו וקמו מדי יום ביומו יישובים חדשים. את כל המשחקים שלהם ניתבו הילדים למימוש חוזר של החוויה הראשונית: הם הקימו יישוב, ואז ערכו 'קידוש' משותף או חגגו 'ברית'. כל מה שראו שקורה ביישוב - שוחזר במשחקיהם. לא רק בשחזורים הם עסקו. הם היו עדים לכל המתרחש. עדים פעילים ומתפעלים. כשהובאו המבנים החדשים, ומנוף הציבם על המגרש שנועד להם, ליוו את הצבת כל מבנה ומבנה מחיאות הכפיים הגלהבות של הילדים. הם הרגישו גדולים גם התייחסו אליהם ככאלה. כך למשל, בטקס שהתקיים לרגל יום הזיכרון ויום העצמאות, נכלל גם מופע דגלנות. וסי היו הדגלנים? לא אחרים מאזטוטני הגן, שהצעירים שבהם היו בני שלוש, והבוגרים - בני חמש לכל היותר. הם אף שימשו קריינים ודקלמו טקסטים קצרים שהתאמנו עליהם בעוד מועד. קשה לדעת אם הבינו כל מה שדקלמו, אך ניכר היה שהם מתרגשים מגודל המעמד ומרגישים חשובים.

המשך בשבוע הבא

את מכתבך לתיבה האדומה; רצית להרגיע את ההורים וליידע אותם שהכול בסדר? ביקשת מחבר שירים טלפון להורים ויעדך אותם בשמך.

הצרכנייה הניידת של אבו-יוסוף

בין יתר הדברים שלא היו כאן בהתחלה, אפשר כמובן למנות גם את המכולת. הנוסעים לעבודה בעיר נהגו להביא עמם בשובם את המצרכים שנחוצים למשפחותיהם. זה היה מסורבל למדי, אבל כל עוד לא היה פתרון אחר - זו הייתה השיטה. עד שהיא השתנתה. שראל, אישי, מילא את תפקיד חצרן הישוב. באחד הימים נסע לירושלים דרך עין ערין ולפתע, צדה עינו חנות שהציעה מרכולתה: פירות, ירקות, מוצרי חלב ומה לא? כל מה שנחוץ למשפחה בחיי יום-יום. הוא עצר ונכנס. כך החלה היכרותנו עם אבו-יוסוף, בעל החנות ובעל החזון, שנהג לומר לנו שכשנגדל נזמין מוצרים בשיחה טלפונית ונקבלם במשלוח ישיר לביתנו. כיוון שלערוך קניות קרוב לבית היה נוח יותר, העלה שראל רעיון חדשני. הוא שאל את אבו-יוסוף: "מה דעתך לבוא למכור אצלנו?" הצענה נפלה על אוזניים קשובות. אבו-יוסוף שמח, ומאז בכל יום ראשון ובכל יום רביעי, הגיע אלינו נוהג בטנדר עמוס כל טוב. הגיע, התנה את הטנדר ליד עמוד החשמל המרכזי, והחל פורק ממנו את שפע הארגזים ופורש מרכולתו לעינינו. זמני המכירה היו הזדמנות לקנות אספקה הביתה, אך לא פחות מכך, למפגש חברתי: כולם באו לקנות יחד, מחליפים דעות וגם מתכונים, מספרים זה לזה מה חדש, מעדכנים ומתעדכנים. תמיד אחד הקונים היה בא וכוס בידו, שההבל המיתמר ממנה לא הותיר מקום לניחוש באשר לתכולתה:

החדשים ביישוב. בסוף אדר ב' נולד בנו השלישי - אָתָאל. הוא היה בין הילדים הראשונים שנולדו ביישוב. ברית המילה שלו הייתה הברית הראשונה שנערכה כאן. ההתרגשות הייתה רבה. בשבת החדשים שחלפו מסוכות ועד פסח, הצטרפו אלינו יתר 12 משפחות הגרעין ויחד הגיע מספרנו הכולל ל-17 משפחות. כל התקופה זכורה לי ולרבים מחברי כתקופה שהתחושות העיקריות שליוו אותה היו תחושות של בראשיתיות, של התחלה, של דיבוק חברים. גם המשפחות שלא התאפשר להן לעלות בקבוצה הראשונה, נהגו לבוא לכאן באמצע השבוע, להשתתף בשמירה ובתפילה במניין ולישון כאן. גם אם אותם החברים לא גרו כאן ממש - באופן חלקי ודאי גרו והרגישו שותפים לחווית ההקמה. לימים, כשהחלו בבניית מבני הקבע, היו משפחות שסבלנותן לא עמדה להן. טרם השולם הבית שנועד להן, וכבר באו והתיישבו בתוכן, אפופות המולת בנייה. כל כך עז היה רצונם של החברים להתיישב, עד כי המחיר - חיים באתר בנייה - נראה להם סביר והגיוני.

בחג הפסח הראשון היה ברור שאף על פי שכולנו צעירים, לא ייתכן שכולנו ניסע להורים והיישוב יישאר נטוש. ערכנו הגרלה כדי לקבוע מי יסב לשולחן הסדר באווירה הבראשיתית כאן, ומי - לשולחן ה'בורגני' בבית ההורים. שהייה המשותפת בחגים בדלב, החדירה כולם את התחושה ש"הנה אנחנו מעצבים משהו חדש. משהו שיהיה לנו ולדורות הבאים. מסורת משלנו".

נגרטור חסכוני

במקום הוצב מכל מים גדול. מכלית ניידת הייתה מגיעה תדיר. את המים ששקשקו בקרביה בניסיעה, הערתה אל תוך המכל הגדול, ואז נסעה כלעומת שבאה. החשמל סופק לנו מנגרטור, שכנראה ראה ימים טובים יותר, ועל כן עבד ונפל חליפות. היו גם פעמים שבהן, אף על פי שיכול היה להמשיך ולעבוד, כיבו אותו יזום מטעמי חיסכון, דבר שגרם לכך שבשעות הקריטיות ביותר שבהן נזקקים לו - דווקא אז החליטו הגברים לחסוך. תחבורה ציבורית לא הייתה לכאן בהתחלה כלל. כלי הרכב של המשפחות היו אמצעי התחבורה היחיד. התאגדנו אפוא בחבורות, על פי מקומות העבודה שאליהם נסענו בבוקר: לתל אביב, לירושלים ולרחובות, שכן רבים מהחברים המשיכו לעבוד במקומות העבודה שבהם עבדו טרם המעבר. שירותים כמו דואר או טלפון לא היו אז, ונעזרנו באנשים שנסעו העירה. רצית לשלוח מכתב? מיד פנית לחבר שעובד בעיר וביקשת ממנו שישלש

גייס כספים בהצלחה!!!

- ✓ ערכת מקוונת להדרכה ולימוד של גייס כספים ומשאבים לעמותות, מוסדות וארגונים.
- ✓ ליווי ואימון אישי למנהלים ומתרימים.

לפרטים: בני גור - משימות < 054-2522697 | bg@mesimot.com

www.mesimot.com

57דק'

@ehud_a Ehud Amiton

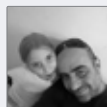
נתי פרי, שנפצע באורח קשה כחייל מילואים בצוק איתן, מסתכל מבעד החלון אל הכוחות בפתח ביתו, אחד מתשעת הבתים בעפרה.

Yuval Rothschild
כואב הלב.

מיכאל גולדברגר
הרס לשם הרס

משה בלנגה
ואת זה עושה הממשלה הימנית ביותר...

ישראל שלי
אהבתי · 28 בפברואר

55

אהבתי · הגב · שתף

749 אנשים אוהבים את זה

כואב הלב.
הרס לשם הרס, פשוט סתם.
עפרה 2017. כולנו אתכם.

הפתרון לתביעות נגד חברות הביטוח הפלסטינאיות

סוכני ביטוח, מבוטחים פרטיים, מנהלי מחלקת תביעות רכב בחברות ביטוח, וראשי מועצות, משרדנו מעניק ייצוג בתביעות נגד חברות הביטוח הפלסטינאיות

בהצלחה רבה

לרבות גביית הכספים בפועל

לתיאום פגישה: עו"ד שמואל גייזלר 073-7051480

הפצת עלוני שבת בכל הארץ

שליחי הציפור שלפם
מבית מקור ראשון
הדבקת מודעות
בבתי הכנסת
ובריכוזים דתיים
לפרטים: יוסי בן הדור
052-8908518
yossib@makorrishon.co.il

נשפו לנו קורה בטלמון...

חתנה
~10,000
נאחר האחרון
ליום החכירת
הסבה?

בליווי יועץ משכנתאות אישי

יום מכירות בפרויקט נופי טלמון

יום שישי י"ט באדר 17.3
בין השעות 09:00-12:00

שריינו תאריך הרשמה חובה

4 בתים אחרונים בשלב א' | אינלוס מידי

נופי טלמון
הקהילה בסרכז

מבצע די ג'וינט וויילינג

החל מ-870,000 ₪

15 דק' ממודיעין
פרויקט המדורגים החדש

לפרטים והרשמה ליום הפתוח 052-3833889 www.nofeytalmon.co.il

מה קורה?

לדיווחים ותמונות:

yesha.shelano@gmail.com

של מאיר הי"ד. במהלך המפגש שאורגן על ידי מנהלת הספרייה **שולמית מרסיאנו** שמעו האורחים מפי השניים על המסע המטלטל שעברה בעת שכתבה את הספר.

תל יריחו ביום שישי שעבר התקיים כמדי שבוע ביקור של קבוצה מטעם עמותת מורשת ותרבות יריחו ביריחו. למרבה השמחה, הצבא הגיע בזמן למקום המפגש ואחרי תפילה בבית הכנסת העתיק "שלום על ישראל" ביריחו התאפשר לקבוצה להגיע לתל יריחו שלאורך חמש השנים האחרונות לא התאפשרה הכניסה אליו. תל יריחו, אליו הגיעה הקבוצה, הוא התל המרכזי בעיר והמקום בו נמצאו חומות יריחו שנפלו. חברי הקבוצה בירכו בכוונה "ברוך ... שעשה ניסים לאבותינו במקום הזה" וסיירו בזריזות במקום בתקווה שיתאפשר להם להמשיך לבקר בתל גם במשך השנה.

אמנה בדיגיטל עשרות עובדי ומשווקי חברת בתי אמנה השתתפו ביום עיון מיוחד שעסק בפרסום בניו מדיה **5**. בין התכנים שהועברו בכנס: הכרת הזירה הדיגיטלית על כליה המקצועיים ומושגי היסוד בתחום והבנת האסטרטגיות השיווקיות לקידום בדיגיטל. מטרת יום העיון הייתה להבין את שיטת הפרסום הדיגיטלית וליישמה בפועל, ביום עצמו המשתתפים אף תרגלו את החומר הנלמד על ידי סימולציות ברשת. **נורית ממליה**, מנהלת מכירות בחברת בתי אמנה וממארגני יום העיון אמרה: "עיקר כובד השיווק והפרסום בעידן זה עובר לנוי מדיה, לכן ראינו לנכון לעדכן את אנשינו בתחום ובכך להמשיך לייעל את מפעלינו בבנייה בהתיישבות."

המטרה לשמה אתם קיימים, צריכה לעמוד לנגד עינכם בכל שלב בחיים. דווקא בדור של המוכן מאליו תחפשו לא להיות כאלו ולעשות את הכי טוב, לעשות את השליחות שלכם". במכינה אמרו כי ניכר שדבריו של מפכ"ל המשטרה השאירו רושם רב על התלמידים שנמצאים לפני גיוס ועל צוות הרבנים.

עושים למען עמונה שר החקלאות **אורי אריאל** ביקר השבוע בעמונה יחד עם ראשי החטיבה להתיישבות, כדי לפעול להשאיר את השטחים החקלאיים של מפוני עמונה במקומם **3**. במהלך פינוי עמונה פנה השר **אריאל** אל שר הביטחון **ליברמן** בדרישה להשאיר את השטחים החקלאיים על תילם וכעת פועלים מספר גורמים להשארם במקום כדי שיוכלו להמשיך ולהוות מקור פרנסה לבעליהם. לאחר מכן הלכו השר וראשי החטיבה לגאולת ציון בכדי לראות את התקדמות הכשרת היישוב לטובת מפוני עמונה, שעל פי הבטחת ראש הממשלה צפויים לעבור לשם כבר בחודש הקרוב. השר **אריאל**: "באנו לכאן כדי לראות את ענייני החקלאות ולהיאבק על השארם בעמונה יחד עם התושבים ועם המועצה, ויפה שעה אחת קודם."

זוכרים את דפנה מאות מתושבי המועצה המקומית אפרת התארחו במוצאי השבת האחרונה בערב מרגש בו העיתונאית והסופרת **יפעת ארליך** אירחה לשיחה את **נתן מאיר** בעלה של דפנה מאיר הי"ד שנרצחה על ידי מחבל בפתח ביתה **4**. השניים שוחחו על הספר החדש שהוציאה **ארליך** לאחרונה "מה יקרה אם אמות מחר בבוקר" ושמתייחס למהלך חייה

אמנות נשיאותית נשיא המדינה **ראובן (רובי) ריבלין**, ורעייתו **נחמה**, ארחו בשבוע שעבר את אמני מרכז "אמנים מיתרים" שבהר חברון, שיצירותיהם מוצגות בבית הנשיא במסגרת תערוכת "פעמי רוח" **1**. תערוכה זו היא ה-16 במספר אותה מקיים המרכז הממונף את האמנות והיצירה בהר חברון ומעניק גם במה לאמנים מאזור. באירוע השתתפו גם ראש המועצה האזורית הר חברון **יוחאי דמרי**, ואוצרת התערוכה **נורית גזית**. במהלך המפגש הציגו האמנים המגיעים ממעון, כרמל, קריית ארבע, בית יתיר ועתניאל לנשיא ולרעייתו את יצירותיהם וסיפרו על חייהם באזור ומשמעות סביבת מגוריהם ליצירתם האומנותית. "תענוג לקבל את פניכם כאמנים וגם כאנשים שיוצרים את אמנותם במקום שהוא כל כך חשוב להיסטוריה של עמנו לדורותינו", אמר הנשיא **ריבלין**, "אנו מודים לכם שהגעתם לכאן ושהסכמתם להציג את תמונותיכם בבית הנשיא, שכן בית הנשיא הוא ביתו של כל העם בישראל. בשמחה ובאהבה רבה אנו מקבלים את התמונות שלכם להציג בפני כל אזרחי ישראל לתפארתכם ולתפארת היישובים שלכם, ולתפארת מדינת ישראל."

מכינה במדים מפכ"ל המשטרה **רוני אלשיך** הגיע השבוע לנווה צוף והעביר שיחה לתלמידי המכינה הקדם צבאית 'אלישע' ביישוב **2**. המפכ"ל דיבר עם תלמידי המכינה על הקשיים וההתמודדויות המצפות להם בשירות בצה"ל בפרט ובשירות למען המדינה בכלל בהמשך החיים האזרחיים. שיחה אמר המפכ"ל כי "חשיבות השליחות

עורך: אלנתן זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן **תמונות:** מירי צחי, מאיר אליפור, מכינת אלישע, נורית ממליה, מארק נימון/לע"ם, דוברת אורי אריאל, איתי בית און, אהוד אמיתן **הפקה:** **יש שחר הכקות** בע"מ **לתגובות:** perla@myesha.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

מועצת יש"ע: מועצת היישובים היהודיים רמת הגולן 55, ירושלים
טלפון 02-6211999 02-6516662 פקס
ביהודה שומרון וחבל עזה
www.myesha.org.il